

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LX. Tinecense & Lubensemonesteria in Polonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

1021.

protomartyris construxit, circa annum 1021 constituto ibi primo Abbatे Arnolphe Episcopus Hitto sepultus est in Ecclesia cathedrali in crypta, transtulitque Frisingam corpora Alexandri Papæ & Martyris, Iustini Cardinatis, & Nonnosij monachi, de quo scribit B. Gregorius in Dialogis. Imperator Henricus sanctus donauit monasterio Vveichenstephensi, ad preces Egilberti Episcopi castrum Saxaganck in Austria, cum suis attinentijs: pro quo Engelbertus per commutationem monasterio dedit villam Hegelhausen. In diplomate Henrici Imperatoris sunt hęc verba: partem cuiusdam insula Sahsonaganc, &c. in prouincia Orientali & in Marchia Adelberti Comitis sita, anno Domini 1021. sic ferè Hundius.

CAPVT LX.

Tinecense & Lubensemone monasteria in Polonia.

Illustria hęc Polonię monasteria, originem suam debent Casimiro eius nominis primo Regi Polonię, qui olim in Cluniaco monachus fuerat, non modò religionem professus, sed etiam ordine diaconus. Atque hunc quidem Poloni, professionis & sacramenti religione à Pontifice Romano solutum, ad

vacans

vacans maiorum suorum regnum reuocarūt.
qui ducta vxore & liberis procreat̄is cū annos
octodecim regnasset, Posicaniæ an. 1058.
viuere desit. Ceterum de vtriusque monaste-
rij supra nominati fundatione ita Martinus
Cromerus lib. 4. de Rebus gestis Polono-
rum.

1058.

Parato per circuitum regno Casimirus memori
pristina conditionis, & vita monastica, victori-
amque contra Mastauum atque barbaros diuino
beneficio acceptam referens, Cluniacum ubi mo-
nachus fuerat legationem cum amplis muneribus
mittit, benignitate erga se Dei predicat, soda-
litati vniuersæ se suosque commendat, aliquot
monachos ad se mitti postulat, qui sectæ illius,
q̄ iasi colonias quasdam in Poloniā deditcant.
mittuntur duodetim. His partim Tineciā ar-
cem, uno à Cracouia milliario supra Vistulam
cum centum amplius pagis: partim Lubensium
opidum ad Odrām situm, cum compluribus iti-
dem pagis & pro ventibus alijs attribuit,
domicilia monachis exstruxit, atque tem-
pla eaque per ampla, supellectili ad cultum
diuinum apta, ornauit. Fuit autem primus
Abbas Triuerensis, Aaron Gallus, cuius in-
tegritas, pietas & industria Cluniaci ad-
huc Casimiro perspecta erat. Atque is de-
inde Rachelino sexto Archiepiscopo fuit

Episcopo Cracoviensi vita defuncto à sacro eius
basilicæ collegio postulatus septimus successit,
regis fauore & commendatione adiutus, deci-
mas, quæ ex bonis, Tiuecensis monasterij Episco-
po Cracoviensi præbebantur Abbati & mona-
sterio iure sempiterno addixit & adscriptis:
diæcœsim psalmodijs et precationibus, ijs, quæ
Graduum vulgo dicuntur, onerauit. Multa item
alia Casimirus Rex fecit et instituit, quæ ad
religionis et reip. instauratem pertinere exi-
stebat: pâce perpetua post Maslaicum bellum
fatigatum superioris temporis malis Poloniam
mirum in modum recreauit, eoque Instaurato-
ris pacifici cognomentum meruit.

CAPVT LXI.

SACRI SEPVLCFRI
DOMINICI

Cœnobium, in yrbe Cameracensi.

An. 1047.

Anno Christi millesimo quadragesimo
septimo, cum pestis acriter Cameraci
sæuiret, Gerardus eo nomine primus,
eius urbis Episcopus, nouum extra muros
urbis coemiterium constituit, ut peste subla-
ti, quibus vetera coemiteria vix sufficiebant,
in eo sepelirentur. Eodem in loco & facel-
lum in honorem sancti Nicolai, atque in sa-
cra se-